

что-то проглядела чисто сеѓа. Побече ослѣк-
пѣхъ, сеѓа отговорила бабичка-та, что-то
догадѣ-то ма колѣхъ очи-тѣ, много отъ
покажнинкѣ-тѣ си гледаехъ иぢъ кашни; а
сеѓа като казбашъ ты че гледамъ отъ не т-ж
ничто не видѣ-ж.

А8кави-тѣ чловѣци какво-то пра ватъ
намѣрватъ изобличеніе-то си.

ШАРАНЪ И ДЕЛФИНЪ.

Шаранъ гоненъ отъ Делфина вѣгалъ
къмъ плытко-то, но като наблизило даго
хване истырвали сѧ много и сѧ хъвалили
далеко на сѹшъ. Делфинъ-тѣ затајени и
той да го хване мѣтнжалъ сѧ такожде на
сѹхъ. И кога-то сѧ обратилъ шаранъ-тѣ да
видѣлъ Делфина че издахва, рекулъ: не ми
е вѣке мѫчило че ще 8мрж, като гледамъ ви-
новника на смыртъ-тѣ ми сѧ мене заедно
да умира.

Чловѣци-тѣ лесно претърпѣватъ зло-